

Franz Kafka – Das Stadtwappen (Şehir Arması)

Başlangıçta Babil Kulesinin inşasında her şey tam bir nizam içerisindeydi; Evet, beklide oldukça büyük bir düzendi. Yol işaret levhası, Çevirmen, İşçilerin konaklama yerleri ve bağlantı yolları oldukça fazla düşünülüyordu. Sanki yüz yıllarca sürecektir bir iş vardı. O zamanlar da bile hâkim olan görüş; ağır ağır asla inşa edilemeyeceğiydi. Yaklaşık şu şekilde bir neden ortaya atılıyordu; Gökyüzünün içine kadar ulaşan bir kuleyi inşa etme fikri. Bu görüşün yanında diğer bütün görüşler önemsizdi. Kendi büyüklüğü içerisinde düşünülürse, insanoğlu var oldukça bu asla kaybolmayacak, kulenin bitiminde güçlü arzuları da orada barındıracaktı. Bu açıdan geleceğe dair kaygılar beslemeye gerek duyulmuyordu, aksine insanlığın bilgisi artıyordu, mimari ilerledi ve daha da ilerleyecekti. Bizim bir yılda yapacağımız bir iş, belki de yüz yıl sonra bir yılın yarısında yapılabilecek ve daha iyi ve sağlam olacaktır. Neden o halde bugün var gücümüzle çalışalım ki? Ancak bir kuşak dönemi içerisinde inşa edilebilirse bir anlam ifade edebilir. Fakat bu hiçbir şekilde beklenilemez. Daha ziyade gelecek kuşak, kendi mükemmel bilimiyle önceki kuşakların işlerini kötü buldukları ve yeniden başlamak için yapıları yıkacağı hesap edilmeliydi.

Bu görüş, gücü zayıflatıyordu ve işçi kentinin inşasına kuleden daha çok bakım yapılıyordu. Her kabile en güzel karargâha sahip olmayı istiyordu. Kanlı savaflara kadar götüren anlaşmazlıklar ortaya çıkmıştı. Bu savaflar asla bitmeyecekti. Konsantrasyonun yavaşlaması ya da genel bir barışın yapılması gerekliliği bir gerekçeydi liderler için. Zaman sadece savaflarla geçmiyordu; aralarda şehir güzelleştiriliyordu, ama her nedense bir şekilde yeni haset ve savafla neden olunuyordu. İlk kuşağın dönemi böyle geçiyordu ama sonrakilerinde pek farkı yoktu; sadece yetenekler ve o zamanki hırçınlık sürekli artıyordu. Buna ek olarak, ikinci ve üçüncü kuşaklar çoktan gökyüzüne uzanan kule saçmalığının farkına varmıştı, ancak şehri terk etmek için çoktan birbirlerine oldukça fazla bağlanmışlardı.

Efsane ve şarkıların söylendiği bu şehirdeki beş kısa aralıklı tokatlarla dev yumruk tarafından paramparça ettirildiği güne özlem dolu her şey kehanetteki günde yerine geldi. Bu yüzden şehrin armasında bir yumruk vardı.

Yazar: Franz Kafka

Çeviren: Mevlüt Baki Tapan